

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ (ฉบับที่...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้เพิ่มพยานคำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และคำว่า “พนักงานท้องถิ่น”
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อให้เจ้าของสัตว์มาขอ
ขึ้นทะเบียนสัตว์ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีของหน่วยงานของรัฐหรือสถานสงเคราะห์สัตว์ โดยกำหนดให้รายได้
จากค่าธรรมเนียมและค่าปรับเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มหมวด ๕/๑ มาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๒
และมาตรา ๒๑/๓)

(๓) เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับกรณีที่เจ้าของสัตว์ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่น (เพิ่มเติม
มาตรา ๓๒/๑)

(๔) กำหนดให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๕) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันเกิดปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจาก
การที่เจ้าของสัตว์ไม่จัดสวัสดิภาพสัตว์ รวมทั้งไม่มีการควบคุมจำนวนสัตว์ของตน ก่อให้เกิดปัญหาโรคระบาดสัตว์
ซึ่งติดต่อถึงมนุษย์ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และเป็นการเพิ่มภาระของภาครัฐ ประกอบกับ
กฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมถึงการดำเนินการสำหรับการขึ้นทะเบียนสัตว์อย่างเป็น
ระบบและไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เพื่อป้องกันปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ
และเป็นการป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ จึงควรดำเนินการให้มีการควบคุมทางทะเบียน
และเพิ่มความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์ รวมทั้งเพิ่มบทบาทหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในการดำเนินการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการขึ้นทะเบียนสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้